

מבורת הש"ס

האשה רבה

פרק עשירי

יבמות

צג

עין משפט
גד מצוה

גה א ב מיי' פ"ב מט"ג
נדרים הלכה' סג
לאוין כעב עוב'ע י"ד
סימן נ"ג סעיף ע"א
ופוס'ע אר"ע סימן ס"א
סעיף ב :

ג ד ג מיי' פ"ב מט"ג
מכירת הלכה ב סג
עין נכ עוב'ע ח"מ
סימן נ"ג סעיף ד :

תוספות ישנים

אל' ספי' עבד' וכו'
אל' נכחות וימי' עוב'ים
דמש' כבוד שבת
לעש' ע"ל'ס [ולף] של
כ'א [לע"ל] וימי'ע
דסי' מיי'י' מפי' קרא
לדר' מקנה דבר של
כ'א לעולם כ'א מ'כ'א
ל' שמעי'ן אל' בשבת
וי'ס טוב ומאן דאית
לי' אר' מקנה אית
לי' כ'ל עין וגם ק'ס
דכ'ל מק'ס דקאמר
דלמתי'ן אר' מקנה ל'
מ'שע' ש'ה' מ'אורי'
ד'י כ'ס ד'אורי'ת'א ל'ת
מאן דלפי' ו'ל' ד'אין
ה'תמור מבי' קרא לומר
דשפי' עבד שעי'ר עד
כ'א כ'א לעולם דשפי'ע
לי' ל'י ינאי' ד'אר'ס מקנה
ומ'ה ל' ה'נר' ל'אלו
א'י שפי'ר עבד' א'ן של
ל'י חיי'א א'י שפי'ר עבד'
שעי'ר של' מן המוקף
ש'ה'ר' ל'ה' ח'אלו ו'שפי'
עבד' עבד' מ'ש'ס
כ'וד ש'ת ו'מיי'י' קרא
דכ'כ'י' כ'ל הי'מי' אל'
נכחות וימי' עוב'ים :

הגהות הב"ח

(ה) ג' ש'ח ע'ודי'ן
ל'י' ו'מ'י' ב'קדו'שין ד'ף
ס' : (ב) ת'מ' ד'י' ק'טי'ס
וכ'י' מ'קדו'ש' ל'י' ל'אחר
(ג) ו'כו' : (א) ב'א'ר' כ'כ'ס'פ'
א'י'ת'י' כ'ד'ר'ת'א' כ'סוף ס'י'ף
ד'קדו'שין : (ד) ב'א'ר'
וכ'ט'ר' ש'ק'ר'ע' ל'א' מ'ה'נ'
ל'כ'ע' ו'ל'ס א'מ'ר מ'עכ'ש'ו
ו'ל' א'מ'ר ו'ל'א'חר ש'ל'ס
מ'ה'נ' ל'כ'ע' כ'כ'ו'ל' א'ל'
א'ם א'מ'ר מ'עכ'ש'ו ו'ל'א'חר
ש'ל'ס ו'כו' ע'ט'ר ה'נ'א'ר'
ו'ח'ז'ק' כ'ל'ל' : (ה) ב'א'ר'
וכ'ט'ר' כ'סוף ש'ל'ס מ'ה'נ'
ל'א'ג'ס :

גליון הש"ס

גב'י' כ'ר'ע' ד'אמ'ר א'ר'ס
מ'ק'ה ד'ב'ר ש'ל'א כ'א
ל'עו'ל'ס - ע'י' ב'ר'ין ס'כ'ה
ד'ף ל'ר'א' : ש'ם א'ז'ר'י'ן
ק'ר'א ל'מ'ש'ר' ע'ל'עו'ל' ד'ר'ב'נ'ן.
ו'כ'ה' ב'יו'מ'ה' ע'ב' ע'י'ג'
ו'ז'י'ע' ל'ש'ן ע'ל'עו'ל' ו'ה'ר'י'ל'
ל'מ'י'ת'ר' מ'ת'ק'ו'ן ד'ר'ב'נ'ן :
ר'ש'ר'י' ד'ם ו'כ'ה' ה'נ'א'
כ'ר'כ' כ'ו'י' ז'ה' ל'מ'ע'ל'ס
מ'דו'ר'ו' ו'כו'י' : ע'י' מ'ש'ב'ת'
מ'ו'י' ס'י'מ'ן ל'ד' ד'ף כ'ג' :

אין נריך להפיר - במעלה לה מוונת ומענה כסף איירי ולכך אין נריך להפיר שהמומר הכל שלו והעדפה שע"י הדחק נמי סבר הויא לבעל אבל אין לומר דאין נריך להפיר משום דקסבר אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם דא"כ אמאי נקט שאני עושה לפיך ליתני המקדיש מעשה ידיו של עלמו :

רבנן עקיבא אומר יפר - דקסבר העדפה שעל ידי הדחק לאשה כדאמר ברית מילתא האשה (כתובות סו. וס) וז"ל והיאך יכול להפיר והא אין זה דבר שבטו לבינה וי"ל דחשיב נמי זית לבינה לפי שאין יכול לזוהר וליקח בלמנוס את הראוי לו ליקח ז"א גס חלקה משועבד לו שילקח בהם קרקע והוא אוכל פירות וז"ל וז"ל הי"ך יכולה להדירו כיון דמשועבדת לו וי"ל דוקא בעיקר מעשה ידיה אלמנה לשיעבודיה דבעל שהם לגמרי שלו אבל הכא דאין לו אלף פירות לא אלמנה יתקדשו יד לעושיהן - להקב"ה שעשאה אבל אין לפרש לעושיהן היינו למלאכה דא"כ הוה ליה למימר למעשהיה כדאמר בסוף פ"ק נדרים (דף יג:) ידי למעשהיה: ור"ב נחמן אר' ח' מקנה אר' משבחו לעולם וכו' - סברת רב הוגא הפוכה מדרב נחמן לעין דבר שלא בא לעולם כדפי' בפ"ק דכתובות (דף ז: ד"ה המוכה) ובסוף פ"ק גיטין (דף יג: וס' ד"ה נדר): וקשה קנייה לך מעכשיו קנה - וקשה לר"י למה נריך מעכשיו דכיון דאית ליה אר'ס מקנה דבר שלא בא לעולם כאלו בא לעולם ודבדר שבא לעולם א"ל מעכשיו כדאמרין בפ"ק האומר בקדושין (דף נט.) גבי האומר לאשה הרי את מקודשת (ב) לאחר ל' יום ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום מקודשת לע"פ שנתאכלו וכו' (דף נב:)

נמי גבי לאחר שהתגיירי ליכא מעכשיו וכן גבי פירות ערוגה לקמן וז"ל דהכא אלתריך מעכשיו משום דתסן קנין שדה הוא בחליפין או בשטר ובחוקה דכסף אין קונה במקום שכתבין שטר אם לא שפירש בהדיא אי בעינא כנספא איקני (ג) בפ"ק קדושין (דף טו.) ובמקומו של רב היו כותבין את השטר ובכמה מקומות מנינו בהש"ס שלא היו קונים בכסף כדאמר בחוקת הבתים (ב"ב דף נ"ג) עובד כוכבים מבי מניו זוו יודיה איסתליק ליה ישראל לא קני עד דמטי שטרך ליה וכו' (דף טו.) מכי האי גברא במאי קני ליה בהאי שטרך האי שטרך חספא בעלמא ולהי נריך מעכשיו דאפילו בדבר שבא לעולם אי אמר קני בחזקה או בחליפין לאחר ל' ולא אמר מעכשיו לא קנה הואיל ובשעה שיש לקני לחול דהיינו לאחר ל' כבר פסקה החזקה או החזר הסודר כדאמרין בהאשה שנפלו (כתובות דף פג. וס) משוך פרה זו ולא הא קנייה לך עד אחר ל' לא קנה כי לא אמר מעכשיו לפי שבשעת הקנין כבר פסקה החזקה וכן כשקנה בשטר נריך מעכשיו שאפילו יהיה נקרא השטר לא נאכד קנה דאי לא אמר מעכשיו ונקרע בתוך כך לא קנה כיון דבשעת קנין אין כאן שטר כדאמר למ"ד דמקודשת ומגורשת לכשיבא דאם נקרע או אבד הגט אינה מגורשת אבל גבי אחר מעכשיו שחגיגרי א"ל מעכשיו דתסן קדושין בכסף לא דפילו נתאכלו המעות חשוב כל שעה כאלו הם בעין שהמעות נשארו אל המקנה ואם לא נעשה הקנין היה מוטל עליו להחזירם וחשוב כאלו הם בעין לשם קדושין דלאו למלוה דמי ולא לפקדון כדאמר בהאומר (קדושין דף נט.) ובפירות ערוגה נמי לא בעי מעכשיו לפי שאמירתו לגבה כמסירתו להדיוט דמי וחשוב כאלו מוהרם ליד הקונה לעמוד בידו ולקנות כשיגיע הזמן שקבע אע"ג דרב מספקא ליה (ס:) במעכשיו ולאחר שלשים יום אי תנאה הו או חזרה הו מ"מ מהני הכא בשדה מעכשיו דהכא פשיטא דלאו חזרה הו דודאי בדבר שבדיו להקנות עכשיו יש להסתפק כשאמר ולאחר שלשים שחזר ממה שאמר בתחלה מעכשיו אבל בדבר שאין בידו להקנות עכשיו כי הכא כשאומר לכשאקנה אין זה חזרה אלא דאי אפשר לו בע"ל ועוד דהכא שאמר מעכשיו לבסוף אין שייך להסתפק כלל וז"ל כיון דמעכשיו ולאחר שלשים הו או תנאה או חזרה הו דאי"ר יוחנן בפ' האשה שנפלו (כתובות פג. וס) משוך פרה זו ולא תנא קנייה לך עד לאחר ל' יום קנה ומוקי לה דאמר מעכשיו אפי' עומדת באגם אי חזרה הו אמאי קנה וז"ל תנאה הו ונגמר הקנין מעכשיו למה לי עומדת באגם אפי' ברה"ר או ברשות מקנה נמי ובהכותב (שם פו.) משמע דדוקא נקט אגם שראוי למשיכה ואר"י דלא קשה מידי דר' יוחנן לטעמיה דאית ליה בהאומר (קדושין ס.) דמעכשיו ולאחר ל' לא הו לא תנאה ולא חזרה אלא ה"ק דמעכשיו יתחיל הקנין ולאחר ל' יגמור ולהי בעינן שתהא בתוך שלשים במקום הראוי לקניולמשיכה שאלו גמור הקנין דין קנין אחר שלשים פרי' דהיינו הו דבכסף אפילו אינו בשטר כשהוא בעין ברשות קונה בתוך ל' קני בלא מעכשיו ל"כ"ע אבל משיכה וחוזה וחליפין ושטר שקרע לא מהני ל"כ"ע (דף ו) ואף דאם אמר מעכשיו ולאחר ל' מהני ל"כ"ע שטר הנאכד וחזקה וחליפין לא מהני לקנות לגמרי לרבי יוחנן כיון דבשעת גמר הקנין אין שטר וחזקה וחליפין אבל משיכה קונה במעכשיו ולאחר ל' כיון דבכסף ל' הפרה עומדת באגם שהוא מקום הראוי לקנין דע"י תחלת משיכה שהתחיל קנין נעשה האגם רשותו והוה לה כמשיכה אריכתא ואפילו יתנה מן האגם תוך ל' או אפילו משכה המקנה לחזרו ושוב (ס) בתוך שלשים חזרה לאגם קני ולרב דמספקא ליה אי חזרה הו לא מהני מידי ממה שעומדת באגם ולשמאל דפשיטא ליה דתנאה הו בטולה קני כיון שלא חזר בו תוך הזמן וז"ל ואלו חזרו לא קני לר' יוחנן פרה אפילו ברה"ר או ברשות המקנה כמו שקנה קרקע במהיום ולאחר דקני מהיום גוף ולאחר מיתה פירות ושמה במהיום ולאחר מיתה משמע טפי שרואה להקנות גוף מהיום ומסתברא דכיון דאמר לאחר מיתה דלהבדיל נכסים משאר יורשים קאחי ומקני ליה לגוף מהשאה. ר"י: ב'ייתי' כנחא דפירי. אר"י דמשל ארס הו שהיה טחן לרבי ינאי דאי משל רבי ינאי לא חשוב דבר שלא בא לעולם ואפילו הו מחוברים כיון שבדיו לתלוס כדמוכח בהאומר בקדושין (דף פג. וס) ולא מסתבר לומר דלא חשיב הכא בידו לפי שהיה רחוק מהם דאין גראה לתלך בין קרוב בין רחוק: אלא

קונם שאני עושה לפיך - אשה שאמרה לבעלה מה שאני עושה מלאכה היא אסור לפיך בקונם: אינו נריך לספר - דכיון דקא משעבדה ליה למעשה ידיה לא מליא נדרה: שמה תעדיף עליו כו' - דתנן (כתובות דף סה:) מה היא עושה לו משקל ה' סלעים שהי' כ' וטפי לא משעבדה ליה וההעדפה חייב נדר ואע"ג דעדיין חזרה אור לא נעשית המלאכה: ופליגא דרב נחמן - הא דאוקיימנא דלר"ע אין אר'ס מקנה דבר שלא בא לעולם: רב הונא כר"ב - כלומר מרב כהוא רביה קבלה ורב מרבי ינאי וכן כהוא י"ה למעלה מדורו של זה היה: סמוכר פירות דקל - בימות הגשמים: עד שלא באו לעולם - אם בא לחזור בו קודם ניסן שאלו האילנות מושיאין יכול לחזור בו: משבחו לעולם אין יכול לחזור בו - דכי אהו חייב זבני אלמא אר'ס מקנה דבר שלא בא לעולם: האומר לחבירו - קודם שקנה את השדה: קנה - והויה מחנה אלמא מרב שמוע ליה: נגס ליה - שהה יותר מזמנו: עליוהיי - ואע"ג דהכי לא אהו: למטן תלמד - גבי תרומה ומעשרות כתיב ואלכל לפי ה' וגו': כל היםים אלו יו"ט ושכחות - הו למד להזכר שלא יבעל עונג שבת בשביל תיקון הטבל: למאי הלכתי - ומה אתא קרא לזאורי: אי נימא עשורי בשבחה ומיכל - ואינטריך לאשמעינן דאע"ג דשבת הו מתקן פשיטא ובי אינטריך קרא למישרי טלטול דרבנן הפרשת מעשרות בשבת אינה אלף משום שבות דתנן אלו הן משום שבות לא מגביהין תרומות ומעשרות במסכת ב"ה (דף נז:) והיבא אחר לן קרא טלטול בעלמא דאינטריך למשיכה הכא :

קונם *שאני עושה לפיך אין צריך להפיר ר"ע אומר *יפר שמא (6) תעדיף עליו יותר מן הראוי לו הא איתמר ע"ה א"ר הונא בריה דרב יהושע ב' באומרת יקדשו ידי לעושיהם ידיים איתנהו בעלמא ופליגא דרב נחמן בר יצחק דאמר רב נחמן בר יצחק רב הונא כרב ורב כרבי ינאי ורבי ינאי כרבי חייא ור' חייא כרבי ורבי מאיר ור"מ כרבי אליעזר בן יעקב ור' אליעזר בן יעקב כר' עקיבא דאמר *ארם מקנה דבר שלא בא לעולם רב הונא מא' היא דאיתמר *המוכר פירות דקל לחבירו אמר רב הונא עד שלא באו לעולם יכול לחזור בו משבאו לעולם אין יכול לחזור בו ור"ג אמר יאף משבאו לעולם יכול לחזור בו אמר רב נחמן מודינא דאי שמיט ואביל לא מפקין מיניה רב דאמר רב הונא אמר רב *האומר לחבירו שדה זו שאני לוקח לכשאקנה קנייה לך מעכשיו קנה רבי ינאי כרבי חייא דרבי ינאי הוה ליה אריסא דהוה מייתי ליה כנחא דפירי כל מעלי שבחא ההוא יומא נגה ליה ולא אתא שקל עשר מפירי דביתיה עלייהו אתא לקמיה דרבי חייא א"ל *שפיר עבדת דתניא ר'מען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים ארו שבחות ויו"ט למאי הלכתא אילימא לעשורי ומיכל *איצטריך קרא למישרי טלטול דרבנן אלא

שלשים יום מקודשת לשי לא בא אחר וקדשה בתוך שלשים מהו רב ושמואל דלמרי תרוייהו מקודשת אע"פ שנתאכלו וכו' (דף נב:)

כתובות נט. סו. ע. נדרים פה. קדושין פג.

[קדושין סב. ע"ג וס"ג] כ"ח סו:

שם ע"ז:

[ע"י תוס' סוכה כג: ד"ה ע"ז]

[ע"י תוס' טיובין ג: ד"ה לא נחברו]